

■ Monumentale koepel van Museum Arnhem krijgt open karakter terug

Museum Arnhem ondergaat een grondige verbouwing. Pieters heeft de constructie ontworpen voor de aanpassingen in het bestaande monumentale gebouw en voor de nieuwbouw die aan de westzijde van het bestaande gebouw komt en over de stuwwal uitkraagt naar een spectaculair uitzicht over de Rijn en richting Arnhem.

Beeld van het oorspronkelijke interieur van de koepel. (Personeel op de stand van Sipkes' Jamfabriek uit Haarlem op de bakkersbeurs in de Buitensocieteit in Arnhem, Nederland, 1911)

De meest in het oog springende verandering in het bestaande gebouw is dat de monumentale koepel weer zijn oorspronkelijke open karakter krijgt. De wanden die in de koepel expositie-

ruimten vormden worden verwijderd. Hierdoor worden de monumentale gietijzeren kolommen weer in volle glorie zichtbaar en komt het oorspronkelijke open karakter

van de koepel terug. De bestaande expositiezalen in de vleugels van het gebouw blijven behouden. In de bestaande kelder onder de westelijke expositiezaal

Impressies van de constructie van de nieuwbouw.

worden bestaande dragende wanden doorbroken om ruimte te maken voor een aantal facilitaire voorzieningen van het nieuwe museum.

direct langs het talud van de stuwwal worden palen toegepast om de ondergrond te vernagelen en te voorkomen dat de nieuwe vleugel van de helling afschuift.

De onderste twee lagen van de nieuwe vleugel liggen grotendeels in de stuwwal. Deze constructie wordt in beton uitgevoerd. De ondergrondse ligging en de zware constructies dragen bij aan het gewenste stabiele binnenklimaat wat nodig is voor het depot van het museum. Het depot ligt veilig verzonken in de stuwwal op de onderste verdieping van de nieuwe vleugel. Op deze robuuste basement wordt de nieuwe expositievleugel geplaatst. Deze vleugel kraagt aan de Rijnzijde ongeveer vijftien meter uit over de helling. Om deze uitkraging mogelijk te maken zijn grote stalen vakwerken ontworpen. Bij het ontwerp van de vakwerken is rekening gehouden met het uitzichtpunt wat in de vleugel gerealiseerd wordt, met uitzicht richting de stad, en met

het uitzichtpunt wat vanuit de museumtuin toegankelijk is en uitzicht geeft over de stuwwal en de Rijn. De stalen vakwerken zijn over de gehele kelder doorgetrokken om tegen-gewicht te bieden aan de uitkraging aan de rijnzijde en om de kleinere uitkraging aan de Utrechtseweg mogelijk te maken. De stabiliteit van de nieuwbouw wordt verzorgd door stalen bokken tussen de hoofdvakwerken. De vloeren en het dak van de nieuwbouw worden uitgevoerd als kanaalplaten met druklaag. Alleen boven de grote uitkraging wordt een stalen dakplaat in combinatie met lichtstraten toegepast om gewicht te besparen en om de daglichtzaal mogelijk te maken.

Door de aannemer is een plan uitgewerkt om deze vakwerken, inclusief de vloeren en het dak, boven de kelder te maken, en zodra deze gereed is uit te schuiven tot zijn uiteindelijke positie boven de stuwwal.

De nieuwbouw aan de westzijde van het bestaande gebouw krijgt een spectaculair uitzicht over de Rijn en richting Arnhem.

Aan de westzijde van het monument komt de nieuwe vleugel. Onder deze vleugel komt een tweelaagse kelder, die in de stuwwal ligt. Om te voorkomen dat het bestaande gebouw, wat op staal gefundeerd is, in de nieuwe, dieper gelegen bouwput schuift, is om de kop van het monument een palenwand gemaakt. De nieuwe kelder kan op deze manier strak naast het bestaande gebouw gemaakt worden. De nieuwe kelder is ook op het vaste pakket van de stuwwal gefundeerd. Alleen